

БАБА МАРТА И АПРИЛЪ

Баба Марта замечтала
като булка да е бѣла,
младъ Априлъ да я хареса
и да я посрещне веселъ.
Разфуча се, разгнѣви се,
цѣла въ бѣлъ кожухъ уви се.
И да съмне не дочака —
снѣгъ натрупа по клонака!
Вмѣсто слънчице да грѣе,
баба Марта се бѣлѣе!
Вмѣсто цѣвналъ кукурякъ
изъ полята свѣти снѣгъ!
Всѣки на жената луда
ту се смѣе, ту се чуди —
Марта никого не чува,
а се пери и надува.
Но съгледа я Априлъ,
съ млада пролѣтъ подранилъ,
и завика той съсъ смѣхъ:
— Марта съ бѣлъ кожухъ видѣхъ!
Ето, гледайте я, брей,
всѣки нека ѝ се смѣй!
Смѣятъ се деца и птички,
тя засрами се отъ всички,
бѣлия кожухъ съблѣче
и замина на далече...

Асенъ Босевъ